

ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ, ਜੋ ਅਤੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੋ.

ਨਮਨ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2011 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5400

25 ਮਾਰਚ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 19(l)(g), 226/22 7—ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914—ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ—2011-12 ਡਿਸਕੋਨ ਟੀਨ ਨੇਸ਼ਨ ਆਫ L-17- ਏ ਲਾਇਸੈਂਸ— ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਨੀਤੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 19(l) (g)—ਰਾਜ ਡੈਨੋਚਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਥੇਟਿਕਸ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਯੋਜਤ, ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਤੇ (2005) 2 SCC 762 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਬਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਾਰੀ ਜਾਂ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 7.9 ਅਤੇ 13)

ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਮੱਕੜ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਵਕੀਲ/ਜਾਂ **ਪਟੀਸ਼ਨਰ।**

(2) (1995) 1 SCC 574

(3) (2005) 2 SCC 762

ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ 2011-12 ਦੀ ਧਾਰਾ 18.0 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ L-17A ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਆਂ ਤੋਂ ਡੀਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ L1 7 ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ L-42A ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਹਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ('ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਲ 2011-12 ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, **ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ** ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:

"18.0:—L-17A ਲਾਇਸੈਂਸ: ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਦਲ [ਡਿਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਆਰਕ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡੀਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਟ ਗਈ ਹੈ, L1 7 ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦਾ fhc ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਅਣਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। , ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2003 ਤੋਂ I-17 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਸੀਖਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। I-17A ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਆਈਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜੋ ਕਿ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਅਤੇ L1 7 licensc.caused ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਵਿਚੋਲੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੋਰ ਸਸਤੇ ਬਦਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਹਿੰਗਾ।

L-17A ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਲ-17 ਲਾਇਸੈਂਸ ਆਰਕਾ/ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

(3) 'ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀ ਦਾ fhc ਨਤੀਜਾ L-17A ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਟਾਲ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਆਈ) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਸਿਥੋਟਿਕਸ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

(5) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ L1 7A ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਸਟੈਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੀਣਯੋਗ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਲਕੋਹਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ 0) AIR 1990 SC 1927

ਅਲਕੋਹਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮੋੜਨ ਲਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। **(ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2)।**

(8) **ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਦਿਆਨਾਥ ਆਯੂਰਵੇਦ ਭਵਨ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ (3) ਵਿੱਚ** ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਆਯੂਰਵੈਦਿਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਤਿਆਰੀ ਇੱਕ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਲਕੋਹਲ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। II ਹੁਣ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਦਯੋਗਿਕ

ਅਲਕੋਹਲ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਡਾਇਵਰਸਨ
ਨੂੰ ਸਟੈਲ <

ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸੂਚੀ 11 ਦੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ 6 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ 1955 ਦੇ
ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ Ihrcrof ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ 1915 Act. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ
ਨਿਰਮਾਣ *

ਅਲਕੋਹਲ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਕਤ 1940 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਵਜੋਂ ils ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ
ਸਲੇਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ/ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵਰਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀ
ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਖਰਚੇ
ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸਾਂ, ਆਰਸੀਏਲ ਸੇਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਆਦਿ ਲਈ ਰਾਜ
ਸਰਕਾਰ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ,
ਬਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਧਾਰਾ 5. 19(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਪਗਨਡ
ਸੂਚਨਾਵਾਂ/ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। 38, 39 ਅਤੇ 90 ਦੇ 4 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।
ਉਹ. ਆਈਐਚਸੀ 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 1940 ਦੇ ਐਕਟ
ਅਤੇ 1955 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ/ਸੰਚਾਰਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

(9) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਸੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ
ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ
ਜਾਇਜ਼ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ
ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,
ਅਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(10) ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"7. ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਵਾਜਬ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਟਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੇਚਣ ਲਈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਛੱਡਣਾ ਪਏਗਾ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਤਮਨ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, 1950 ਐਸਸੀਆਰ 759 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੰਗ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 19(1)(g) ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਨਹੀਂ

NAMAN CHEMICALS AND ANOTHER v. STATE OF PUNJAB 6
AND OTHERS (*Adarsh Kumar Gaei, J.*)

ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਜਿਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

(11) ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਜਨਰਲ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਧਾਰਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਟੇਟ, (5) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"17. ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿੱਤੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਂਝੇ ਭਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖੁਦ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। .

18. ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(g) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਤੱਕ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ "ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ" ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ

ਮਾਰਕੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਨੋਲੀ ਲਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।, ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਦਰਤ। **ਅਰੁਣਾਚਲਾ ਨਾਦਰ ਕੇਸ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 300** ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਾਰਕੀਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਬਜ਼ਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੋੜਨ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(12) ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਮੋਤੀ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਕਸਾਬ ਜਮਾਤ, (6) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"75. ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (i) "ਪਾਬੰਦੀ" ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; (ii) ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਨਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਕੁੱਲ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟ ਵਿਕਲਪ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ (iii) ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਕੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਮਨਾਹੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਐਮ ਚਬੀ ਕਾਟਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 634, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਫ ਭਾਟਾਪਾਰਾ, (2005) 8 ਐਸਸੀਸੀ 612** (ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਮੈਂਟਸ ਦਾ ਸੰਕਲਨ, 1957 ਜਨਵਰੀ-ਮਈ, ਪੰਨਾ 33, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ

ਉਪਲਬਧ ਦੇਖੋ), ਨਰੋਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 430, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਿੰਮਤਭਾਈ ਨਰਭੇਰਾਮ ਰਾਓ, ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1157, ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਸਾ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (1995) 5 ਐਸਸੀਸੀ 615, ਪ੍ਰਤਾਪ ਫਾਰਮਾ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਆ ਯੂਨੀਅਨ (1997) 55 87 ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੱਤ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2004) 1 SCC 712।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਐਲ-17 ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡੀਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਲ-17 ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਪੀਣਯੋਗ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਮ ਜੈਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ